

РЕШЕНИЕ

№ 4826

гр. София, 03.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.10.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Златева, като разгледа дело номер **3530** по описа за **2011** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. Г. С. срещу решение № 62 от 19.03.2011 г., постановено от Софийския районен съд, НК, 11 състав по нахд № 352/2011 г. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № 90796 от 10.11.2010 г., издадено от зам. началник отдел "Пътна Полиция" при СДВР, в частта, с която на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 150 лв., на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, и е отменено НП, в частта за наложено наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец”.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. По същество, касаторът твърди, че в производството пред СРС не е доказано по безспорен начин извършването на нарушението. Искане се от съда да отмени решението и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство – Столична дирекция на вътрешните работи при МВР, не изразява становище по подадената жалба и не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението е

законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените и веществени доказателства, представени по с преписката по издаване на наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С оглед събраните по делото писмени и гласни доказателства, районният съд е приел за установено, че на 13.06.2010 г. В. С. управлявала лек автомобил “П.”, с ДК [рег.номер на МПС] , в [населено място], по бул. Ц. шосе, със скорост на движение на автомобила 86 км/ч., при ограничение на скоростта от 50 км./ч.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 НПК. Съдът е събрал и обсъдил писмените и веществени доказателства, относими за пълното изясняване на спорните факти и обстоятелства по делото. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

По съществото на спора, СРС правилно е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 6, т.1, пр. 3 от ЗДвП, съгласно който участниците в движението съобразяват своето поведение с пътните знаци. От доказателствата, събрани от въззивния съд, безспорно се установява, че касатора е управлявал МПС със скорост от 84,1 км/ч, при ограничение със знак В26 от 50 км/ч. Скоростта на управлението от касатора автомобил се установява по несъмнен начин от представената по делото снимка, заснета от система за видеонаблюдение на СДВР с ID № SENSYS01_20100613_092053_1610, идент. № F0EAB5120000, на която е заснет лек автомобил П., с рег. [рег.номер на МПС] , на 13.06.2010 г. в 09.20 часа и е регистрирана скорост от 87,1 км/ч при разрешена – 50 км/ч. Неоснователно е възражението на касатора относно доказателствената сила на приетата от съда снимка с оглед разпоредбата на чл. 189, ал.7 ЗДвП, която придава на изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки, силата на веществени доказателствени средства в административно-наказателния процес. Наред с това, районният съд е събрал като

доказателства по делото удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.04.4840 от 26.04.2010 г. относно стационарна видео-редерна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, тип „SENSYS SSS Droplet RS240”, издадено от Българския институт по метрология (БИМ), както и писмо от 27.04.2010 г. от гл. директор на БИМ, съгласно което стационарна видео-редерна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, тип „SENSYS SSS Droplet RS240” е одобрена за използване и е вписана в регистъра на одобрените типове средства за измерване. Приет е и констативен протокол от 29.04.2010 г. за въвеждане на експлоатация на „SENSYS SSS Droplet RS240”.

Водим от горното, Административен съд София- град, IV касационен състав,
Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 62 от 19.03.2011 г., постановено от Софийския районен съд, НК, 11 състав по нахд № 352/2011 г.
Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.